

**Priesterwijding Christhuraja Lourdhusamy
Mechelen, Feest van Christus Koning 21.11.21**

Goede vrienden,

het feest van Christus Koning dat we vandaag vieren is nog niet zo oud. Het werd ingesteld in 1925. Het is niet zonder belang er even de oorsprong van in herinnering te brengen. Gedurende de 19^e eeuw en nog tot aan het Tweede Vaticaans Concilie heeft de Kerk het heel moeilijk gehad om een veranderde samenleving te aanvaarden. Want daardoor kwam stilaan een einde aan haar eerder comfortabele positie met veel invloed. Ze voelde zich bedreigd. Ze probeerde zoveel mogelijk terrein te winnen en stelde zich teweer tegen die moderne cultuur. Het is in die context dat het feest is ontstaan.

Vandaag vieren we Christus Koning niet meer in diezelfde geest. De schriftlezingen nodigen ons daar trouwens zelf toe uit. Reeds bij het begin van zijn zending, als Hij op de proef wordt gesteld in de woestijn, weerstaat Jezus aan iedere aandrang om macht uit te oefenen. Ook later wordt Hij geconfronteerd met die bekoring. Nu en dan is er sprake van dat het volk Jezus tot koning wil maken. Maar telkens trekt Hij zich terug. Hij geeft zichzelf nooit uit voor koning. Tenzij op het einde.

Als Pilatus Hem vraagt: *“Gij zijt dus koning?”* antwoordt Hij: *“Ja, dat ben Ik”*. Het is de eerste en de enige keer dat Hij dat zegt. Nu kan Hij niet meer verkeerd begrepen worden. Juist nu Hij geen macht meer heeft. Kort nadien zal Pilatus Hem presenteren aan het volk en zeggen: *“Ecce homo, zie hier de mens”*. Een mens, een schamele mens en dan nog de minste van de mensen. Als je wil weten om welk koningschap het gaat, kijk dan naar het kruis. Zoals Hij het had gezegd: *“de Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden maar om te dienen en zijn leven te geven.”*

Enkele weken terug vertelde het evangelie ons dat twee van Jezus' leerlingen Hem een hoge plaats en een mooie benoeming vroegen. Jezus was ontzet. Hij verwees naar hen die “met ijzeren vuist regeren” en “misbruik maken van hun macht”. En toen zei Hij hun op gebiedende toon: “Dat mag bij u niet het geval zijn”. Zoals Hij het van zichzelf niet gewild heeft, zo wil Hij het ook niet van zijn leerlingen. Ook niet van zijn Kerk. Ook niet van hen die Hij als herders in zijn kerk roept.

Beste Christhuraja, het was op het feest van Christus Koning dat je voor het eerst de communie ontving en ook gevormd werd. En nu word je op hetzelfde feest priester gewijd. Wees dankbaar dat je op de dag van je priesterwijding juist deze woorden van Jezus hoort. Ze zijn zo betekenisvol en zo bepalend voor je toekomst en je zending als priester. Gedurende lange tijd zijn missionarissen van bij ons naar jouw land getrokken om er het evangelie te verkondigen. Het is uit erkentelijkheid en dankbaarheid dat jij op je beurt hier gedurende een aantal jaren werkzaam wil zijn. Ik ben er jou en je bisschop dankbaar voor.

Ik sprak daarnet over de Kerk hier bij ons en over haar invloedrijke positie in de samenleving tot voor kort. Sindsdien is veel veranderd. We zijn een Kerk geworden zonder macht maar juist daardoor een Kerk op zoek naar grotere authenticiteit. Door je opleiding en vorming op het seminarie, door uw studie aan de Faculteit en niet in het minst door uw stages heb je

onze situatie leren kennen en alsmaar beter leren begrijpen. Dat is zo belangrijk en ik ben er je dankbaar voor, dankbaar ook tegenover allen die je daarbij geholpen hebben en begeleid. Het is juist op grond van een goede integratie dat je ook in staat zult zijn om vanuit je eigen achtergrond, vanuit je eigen traditie en cultuur, vanuit alles wat je ouders zaliger en je familie en van de Kerk in India gekregen hebt, ons te helpen in die zoektocht naar meer authenticiteit. Het is zo verrijkend, niet alleen voor de samenleving maar ook voor onze Kerk in Vlaanderen christenen van elders te mogen ontvangen.

Dierbare Christhuraja, door handoplegging en aanroeping van de heilige Geest word je straks priester, herder en voorganger in de Kerk. In alles wat je zegt en doet word je teken en sacrament van Christus zelf. Het is iets zo mooi, zo belangrijk voor de Kerk maar ook een delicate opdracht. Teken en sacrament van Christus, maar niet Christus zelf. Hij blijft de enige priester en herder van zijn Kerk. Wees in alles zijn dienaar. Doe alles “door Hem en met Hem en in Hem”. Acht je nooit hoger of meer dan de anderen tot wie je gezonden bent. Doe alles om voor hen een goede priester te zijn. Maar weet dat je zelf allereerst een christen en medegelovige zijt met hen. Het is wat Paus Franciscus zo dringend vraagt: dat we meer en meer een synodale Kerk zouden worden, een Kerk waar men elkaar eerbiedigt, naar elkaar luistert en waar niemand “met ijzeren vuist regeert”.

Straks bij de wijding zullen we allen met aandrang bidden dat de heilige Geest je gelijkvormig mag maken aan Christus zelf. “Hij die is en die was en die komt, Alfa en Omega”. Door Hem ben je geroepen. Met Hem ga je nu verder, je leven lang. Blijf in Hem. Zorg ervoor dat je door je levenswijze en je gebed nooit van Hem vervreemdt.

+Jozef kardinaal De Kesel
Aartsbisschop van Mechelen-Brussel